

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse, és megtartsa, ami elveszett.” Lukács 19, 10

Szeretettel köszöntöm lapunk olvasóit!

Ismét az év utolsó hónapjában vagyunk. A december azonban nem csak az év utolsó hónapja, hanem a nagy bevásárlásoknak az időszaka is, hiszen annyi ünnep van ebben a néhány hétben: Mikulás, Karácsony, Újév. És az emberek gyakran útra kelnek, hogy megkeressék a megfelelő ajándékot a szeretteiknek, a barátainak. Mi általában azt szeretnénk, ha mindenkinek a legjobbat és a legszebbet adhatnánk, ezért sokszor hajlandók vagyunk órákat, sőt nem ritkán napokat áldozni erre a keresésre, és ha megtaláljuk, akkor nagy öröm van a szívünkbe, hiszen ezzel másoknak is örömet tudunk szerezni, de ha nem találjuk, akkor elkeseredünk, és a szívünkben szomorúság lesz.

De jó, ha tudjuk, hogy nem csak mi vagyunk azok, akik szorgalmasan keresünk, hanem van valaki, aki minket keres, és pedig azért, hogy megajándékozzon bennünket. Jézus Krisztus az, akiről a fenti Igevers beszél, aki azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet. Jézus Krisztus téged is keres kedves olvasó, azért, hogy megajándékozzon az örök élet ajándékával. És nem csak néhány órát szán arra évente, hogy téged megszólítson, nem csak a nagy ünnepekkor hívogat, hanem szüntelenül próbálkozik. Megszólít egy bibliai Igén keresztül, a kezében lévő újságon keresztül hívogat a gyülekezet közösségébe. A kérdés az, hogy meghalljuk-e az ő szavát, amikor szól?

A magyarban nagyon szép kifejezés a megkeres. Nem is kell hozzátenni azt, hogy megtalál, mert a kifejezésben önmagában ott van az, hogy van eredménye. Nemcsak keres és feladja, mert nem találta meg, hanem megkeresi. Azért teszi ezt, mert Ő olyan Pásztor, aki észreveszi, hogy hiányzik a báránya és tudja, hogy bajban van. Olyan Pásztor, aki nem hagyja el, nem hagyja magára azt, aki elveszett. Ez igaz a bűnös emberre megtérése előtt, és igaz a hívó emberre nézve is. Lehet, hogy némelyekről mi már lemondanánk, Ő azonban nem. Azok az igék, amelyben Isten arról biztatja az óvéit, hogy nem hagylak el, veled vagyok, azért mondtak el, hogy nehezebb időszakokban, amikor talán nem a bűn, hanem inkább az akadályok, próbák miatt érezzük elveszettnek magunkat, vagy egy-egy helyzetet, vagy valaki mást körülöttünk, Isten jó Pásztorként jelzi, hogy nem hagy el, megkeres, velem van.

Az elveszettnek végig utána megy, és nem adja fel a keresést. Lehet, hogy mi hívó emberek hamarabb feladnánk. Ez számunkra türelemre intő. Ő nem adja fel akkor sem, ha éveken keresztül kell keresni az elveszettet.

Kedves olvasó! Ebben az adventi ünnepben Isten szeretné felhívni a figyelmedet arra, hogy Ő keres, és hívogat téged az Ő házába. Szeretné, ha a sok munka mellett észrevennéd Őt, ha odafigyelnél Rá, ha meghallanád az Ő szavát, és válaszolni tudnál rá: itt vagyok Uram.

Minden kedves olvasónknak áldott adventi készülődést és Békés Boldog Karácsonyt kívánok!

Stefán Attila lelkipásztor

Dr. Gyökössi Endre:

A Boldogmondások margójára

(Máté ev. 5. rész 1-12. versekhez)

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.

Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

Boldogok, akik mentés keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.

Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.

Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Karácsonyra

Füle Lajos: Ajándék érkezett

Ajándék érkezett, fogadd,
fény harmatozza arcodat,
csillag derítse lelkedet!
VALAKI eljött, mert szeret.

Isten! Én Édes Istenem! Az esztendő útjának nagy részét megjártam és itt, az út végén, angyali karok éneke fogad, ragyogó világosság sugárzik. A karácsonyi fény. Az angyali kar éneke, a Karácsony fényes világossága közt Téged látlak. Kitért karral reám, gyermekedre vársz, Édes Jó Atyám! Sietve, vágyakozva Hozzád jövök, elődbe borulok, kiöntöm szívemet: Atyám! Elfáradva, a hosszú úton eltörődve, pihenésre, felüdülésre, vigasztalásra szomjúhozik a lelkem. Uram! Nem élhetek csak kenyérral. Többre, arra vágyik szívem, amit Karácsony hozott: édes, boldogító bűnbocsánatot, örömet adó szeretetre!

Bánj azért velem úgy, mint gyermekeddel. Végy öledbe, ölelj át karoddal. Mossál meg engem s leszek fehér, tiszta fehér, miként a hó. Kóstoltasd meg velem a Karácsony örömeinek édességét s add, hogy örökkévaló szeretetedről megbizonyosodva, bátran menjek tovább. Szívemben énekeljen, melegítsen a karácsonyi drága üzenet:

Úgy szeret Istenem, hogy Fiát adta értem! Isten szeret, engem szeret! Jézusért. Ámen.

Titok a Karácsony?

*„Karácsony van a szívemben, mily nagy öröm,
számomra is megszületett, ezt köszönöm.”*

Ezernyi titok vesz körül bennünket. Nem értjük az eget, a föld legegyszerűbb dolgait és saját testünket, életünket sem.

No persze vannak titkok, melyeket egyesek megfejtnek, megismernek, mások viszont ugyanazt nem tudják megérteni, felfogni. Így van ez a Karácsonyt illetően is!

Azt mindenki (?) tudja, hogy Karácsony Jézus Krisztus születésnapja, de hogy 2000 év után miért kell még ma is ily nagy „ünnepet keríteni” ennek, azt talán már azok közül sem érti mindenki, akik minden vasárnap templomba járnak. Hogyan érthetné meg igazán az, akinek pedig semmi köze az egészhez?

A „szeretet ünnepe” – vélik sokan! S ezen a címen nagy sütés, főzés és nagy gondot jelentő bevásárlás előzi meg az „ünnepet”. Mire is jó hát a Karácsony?

A feleletet tán jobban értjük, ha így kérdezzük: mire jó egy halálra ítéltnek az elfogadott kegyelmi kérvény? Válasz: életet, szabadítást a haláltól.

Mire jó, hogy 2000 évvel ezelőtt megjelent a csillag az égen, jelezve azt, hogy megérkezett a SZABADÍTÓ?

Arra, hogy a bűneim következményétől, a kárhozattól megszabaduljak, ami csak azért lehetséges, mert jött Jézus. Azért, hogy az én bűneimet magára vállalja és elszenvedje helyettem a nekem járó büntetést, hogy én szabad legyek!

Mi lenne ma velem, ha nem volna Karácsony, azaz nem jött volna Jézus Krisztus? Elkárhoznék. Ítélet várna rám! Mivel jött Jézus és vállalta értem a Golgotát, érthetetlen kegyelemből a bűnbocsánat, az örök élet részese lehetek!

Persze ez is titok. Nem minden ember fogja fel és fogadja el. Csak az örül az aláírt kegyelmi kérvénynek, aki már felfogta, átélte az ítéletet. Csak a betegnek van szüksége orvosra. Aki még nem találkozott azzal a felfoghatatlan szeretettel, amely rátette a kezét a fára, hogy beleverjék a bűn szegét, annak számára a Karácsony csak a fenyő ünnepe!

Viszont igen boldog az az ember (így én is!), aki elmondhatja:

Miért öröm? Azért, mert emiatt a bűnbocsánat, az üdvösség reménységében, hitében élhetek és van ma is élő Jézusom, Aki tartalmat, célt ad az életemnek és képessé tesz a – tőle kapott – szeretet továbbadására!

Kinek titok, kinek felfedezett örömteli valóság a Karácsony!

Kedves Testvérem! Vajon „csak” titok ez részedre, vagy számodra is megszületett a SZABADÍTÓ?

V.G.

Dietrich Bonhoeffer: Esztendő fordulóján

Áldó hatalmak oltalmába rejtve
Csak várjuk békén mindazt, ami jó.
Mert Isten őriz híven reggel, este
Ő hű lesz, bármit hozzon a jövő.

Ha gyötri, bántja szívünket a régi,
És múlt napoknak terhe ránk szakad,
Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,
Mit nekünk szerzett, Atyánk, Szent Fiad.

S ha szenvedések kelyhét adod inni,
Mely színig töltött, keserű s nehéz,
Te segíts békén, hálával elvenni,
Hisz áldva nyújtja hű atyai kéz.

És ha az úton örömet adsz nekünk,
Ha szép napod ragyogva ránk nevet,
Biztasson, intsen sok nehéz emlékünkhöz,
Hogy életünket szenteljük neked!

Szeretett Gyülekezet!

Az Úr 2010-ik esztendejének első Adventi vasárnapján (november 28-án) a Jelenések könyvének 3. részéből szolt hozzáunk Isten igéje, a 14-22 versekből.

Mivel személyesen nem tudtam részt venni a templomi alkalmon, az interneten hallgattam meg az igehirdetést, és újra bebizonyosodott számomra, hogy Isten szava élő és ható, és mindig akkor talál meg, amikor nagy szükségem van rá.

Már tavasz óta készülök (sajnos nagyon lassan haladok) első verses-albumom kiadására, melyben tíz esztendő válogatott verseit feltárva szeretnék bemutatkozni lelki útítársaimnak, Istenben hívő, életüket Istenre bízó testvéreimnek. Meg sem kellene lepődnöm azon, hogy Jézus Urunk eljövételére készülve éppen könyvem vezérfonala az Isten-tisztelet alapigéje. Engem mégis mélységesen megindít, hogy Faragó Csaba Nagy Tiszteletű Úr Istennek ezt az igéjét közvetíti felénk. Számomra – ahogyan az reményem szerint a kötetből is felragyog majd – ugyanis fájdalmasan gyönyörű felismerés volt hajdan, és jólesően gyönyörű felismerés újra és újra, hogy a földre érkező Isten meg akar szabadítani felesleges kacatjaimtól, mocskos gúnyáimtól, büzlő bűneimtől, és (egyszer ugyan csupaszra kell vetközni a megaláztatást is vállalva a világ előtt) makulátlán fehér ruhát ajándékoz nekem. De nem csak nekem, hanem mindannyiunknak, akik hiszünk Őbenne. Csodálatosak az Úr dolgai. Ámen.

Horváth Csaba

(a *Versbe zárt titok* című könyv, melyben versek, dalok és egyéb írások kaptak helyet, hamarosan kapható lesz irat-terjesztésünkben)

Házi úrvacsora özv. Péter Mihályné testvérünkénél

Természetesen ezt a szándékot időben jelezni kell (most a karácsonyi ünnepkörben december 19-ig) a lelkipásztornak szóban, telefonon (24/490-389) vagy emailben (dunaharaszti.ref@gmail.com), az időpont egyeztetése miatt.

Az Ige is erre tanít: Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte... És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt... (Jakab 5:14.15.)

Gyülekezetünk tagjait is kérjük, hogy törődjenek a beteg, idős testvérekkel, Krisztus Urunk szavaira figyelve: „Beteg voltam és meglátogattatok, fogoly voltam és eljöttetek hozzám.” (Máté 25:36)

Igy tudjuk betölteni keresztyéni hivatásunkat.

Faragó Tibor
ny. lelkipásztor

Nagy László: Tájékp magammal

Tengerbe bukkott napvilágtól
búcsúzkodok, lépnék utána:
hideg tajtékon holtan táncol
szívem öröme, ifjúsága.

Végső ez a stáció, végső,
ne lessetek, nagy vízhez értem,
eddig elértem - világ-sértő
arcom ezt jelzi mézsfehéren!

Legyek csak árva. Rám a mocskok
tündökölhet, hogy megigézzem,
ellene fürdök, itt pancsolok
rettegve a végtel vízében.

Visszaköpöm a halál ízét,
amit a habok dobálnak számba,
dolgom: el ne mocsanjak innét,
legyek élet s halál határa.

Hátamnál dombok: néhány emlék
búbosodik, ennyi a kincsem,
még nem hűltek le, - mint kemencék
melegítik fázó gerincem.

„Valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön.”

I. Korinthus 11.26

Házi úrvacsoravétel

Az úrvacsora a keresztyén ember hitének megerősítésére szolgál. Fontos, hogy amennyiszer lehet éljünk vele.

Minden gyülekezetben vannak idősek, betegek, akik már nem tudnak eljutni a templomba úrvacsorázni. Ilyenkor lehetőség van arra, hogy otthonukban szeretteik ismerőseik körében vegyék magukhoz a szent jegyeket.

Közeleg a karácsony ünnepe. Szeretnénk, ha egy református testvérünk sem maradna ki az úrvacsoravételből, aki szíve szerint vágyakozik a lelki megerősítésre, vigasztalásra.

Visszatekintés a 2010. esztendőre

Milyen volt gyülekezetünk elmúlt éve?

Amikor felkérést kaptam, hogy gyülekezetünk elmúlt évére emlékezzek vissza egy összegző cikkben, első gondolatom az volt, ez nem lesz túlságosan nehéz. Eseményekben gazdag esztendő áll mögöttünk. Van miről írni és van miért hálát adni. Ha csak felsorolás szerűen papírra vetem idei programjainkat, és a különféle szolgálati ágak eseményeit, az önmagukban megtöltenek legalább két- három oldalt. Programunk minden évben a rendszeres heti alkalmak, a vasárnapi istentiszteletek, hétköznapi bibliaórák és ünnepek alkotta vázra épül. Ezekhez kapcsolódnak a különféle kirándulások, táborok, csendesnapok, lelki hétvégék, templom körüli munkák és a diakónia. Most mégis eltekintenek attól, hogy száraz felsorolással és statisztikával fárasszam a kedves olvasót.

Talán érdekfeszítőbb, ha egy kicsit távolabbról nézve szemléljük közösségünket, és próbáljuk megfogalmazni, milyen helyzetben van, milyen hatások formálták a lassan magunk mögött hagyott évben.

Világunkkal együtt gyülekezetünk is szüntelen változáson megy keresztül. Ennek van jó és rossz oldala egyaránt. Jó oldala, hogy a változásban benne rejlik a megújulás lehetősége. Egy új kezdeményezés, új szokás bevezetése, előre viheti és gazdagíthatja a közösséget, lehetőséget teremthet arra, hogy kapcsolatunk bensőségebb legyen Istennel. Ilyen újdonság volt például, hogy ettől az évtől bevezettük a havonkénti úrvacsorázást. Az istentiszteleti liturgiába a hagyományos, régi dícséreték és zsoltárok mellett újabb keletű, a mai kor ízlésvilágához közelebb álló evangéliumi énekek kerültek. Változást jelentett a konfirmációs képzés átalakítása is, mely az elmúlt tanévtől kétéves rendszerben zajlik.

Isten iránti hálával éljük meg, hogy az utóbbi időben is megtaláltak bennünket új emberek, családok, akiknek eddig nem volt kapcsolatuk velünk. Nagy lehetőséget adott kezünkbe az Úr az által, hogy városunkba jelentős számú új betelepülő, jellemzően fiatal, kisgyermekes család költözik, akik közül sokan keresik a kapcsolatot egyházunkkal. Örömmel tapasztaljuk, hogy templomunk vasárnapról vasárnapra megtelik, de nagy felelősség is az egyben, hogy az újonnan érkezőknek és az istenkeresőknek felmutassuk azt a kincset, amit Jézus Krisztusban kaptunk, és ami, illetve aki a teljesebb életet és békességet adó forrás. Sokszor felvetődő probléma és kérdés, hogy ez a népes vasárnapi gyülekezet mennyire közösség, és hogy mit kellene tennünk annak érdekében, hogy azzá váljon. Tudjuk, hogy ezek az alkalmak többnyire nem nyújtanak lehe-

tőséget egymás jobb megismerésére, igazi közösség kialakulására. Ezért szervezzük immár harmadik éve nyári több generációs gyülekezeti táborunkat, melynek helyszíne idén is, mint az ezt megelőző két esztendőben Jászárokszállás volt. Itt kiszakadva a mindennapi élet monoton körforgásából egy héten keresztül együtt lehet a gyülekezet apraja nagyja, a kisbabától a nyugdíjas korosztályig minden réteg. Ezeknek a táboroknak a sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a növekvő érdeklődés miatt (idén már 130-an voltunk) 2011-re új, nagyobb befogadóképességű helyszínt kellett választanunk.

Nagy örömünk, hogy ebben az évben jó néhány szolgálati terület és csoport megerősödött. A már évek óta működő első házaspáros kör mellett megalakult és havonkénti rendszerességgel tartja alkalmait a második kör is. A két kör április végén együtt töltött egy hétvégét a mátraházi lelkészüdüdőben. Szintén a házasköröknek szerveződött és sok áldást hozott egy szeptemberi vasárnapon Pécsi Rita pszichológus által tartott előadás gyereknevelés–család témakörben. A jászárokszállási táborban több éves szünet után újjáalakult és szeptember óta heti rendszerességgel próbál és már be is mutatkozott a gyülekezetnek az énekkar. Hálaadások között megemlíthetjük az idei serdülő- és felnőtt konfirmációt, a hétköznapi délelőtti időpontban megszervezett baba-mama kört, és az újjászerveződő ifjúsági csoportot. Természetesnek vesszük, pedig a legkevesbé sem az, hogy továbbra is az összes dunaharaszti és taksonyi óvodába és általános iskolába eljutnak hitoktatóink és lelkészeink, harasztin a felnőtt istentiszteletekkel egyidőben vasárnapi iskola zajlik. Bár a gyülekezeti tábor mellett egy kicsit kevesebb figyelmet kapott, de néhány gyermekmunkás, hitoktató és szülő áldozatos munkájával megvalósult és igen jól sikerült a nyári hittanos tábor Dömösön. Fontos szolgálatot végeznek azok a testvéreink is, akik havonként egy alkalommal összegyűlnek és imaközösség keretében viszik az Úr elé a gyülekezet aktuális gondjait, örömeit. Nem mehetünk el szó nélkül az örvendetes tény mellett sem, hogy az újság, melyet kezében tart a kedves olvasó, ezzel a lapszámmal már második teljes évfolyamát tudhatja maga mögött. Köszönet érte a szerkesztőségnek és annak a több mint harminc testvérnek, akik a terjesztésben segítettek.

De hogy ne csak pozitívumokról szóljak, folyamatos probléma közösségünkben, hogy a programok szervezésében és lebonyolításában sajnos egy viszonylag szűk kör vesz részt. Azt tapasztaljuk, hogy a legkülönbözőbb szolgálatokra (diakónia, imaközösség, takarítás, templom körüli karbantartás, énekkar,

szeretetvendégség lebonyolítás, stb.) sokszor ugyanazok a testvérek jelentkeznek. Az év során több program is azért nem valósulhatott meg, mert egyszerűen nem volt ember, aki előkészítette és megvalósította volna.

Idén a gyülekezet vezetőségének idejét és energiáját egyes időszakokban nagyon lekötötték az új templom tervezésének kérdései, az építési bizottságban és a presbitériumon belüli tanácskozások, a tervezőkkel történő egyeztetések, valamint a taksonyi parókia vásárlása és felújítása körüli teendők. Természetesen ez utóbbi események sokkal inkább hálaadásra és öröme adnak okot, mint a kesergésre. Elkészültek az új dunaharaszti református templom és gyülekezeti otthon tervei, megkaptuk rá az építési engedélyt. Megvalósult a taksonyi gyülekezet eddig szinte ki sem mondott álma, helyben lakó lelkipásztora van a közösségnek, aki az egyház által vásárolt és nagyrészt közadakozásból és összefogással felújított parókiaán lakik. Szintén nagy örömünk, hogy idén bejegyzésre került alapítványunk „Építő Kövek” néven, melynek nem titkolt célja az építendő új templom anyagi forrásainak megteremtése.

A fentiekből azért világosan látszik, hogy sokkal több okunk van az öröme és a hálaadásra, de az elbizakodottságra semmiképp. Jól tudjuk, hogy ami ebben az évben történt az az Isten kegyelme és az Ő Lelkének munkája az emberekben. Ki kell mondanunk, hogy van valaki, aki erősen ellenérdekelt abban, hogy az Isten népe itt Dunaharasztn (és Taksonyban) gyarapodjon lélekben és lélekszámban. Lehet, hogy sokan megmosolyogják ezt, de az evangéliumok és az apostoli levelek egyértelműen és sok helyen beszélnek arról, hogy a Sátán, mint szellemi hatalom szüntelenül aknamunkát végez az Úr népe között. Eszköze a gyülekezet belső bomlasztása, veszekedést, megbotránkozást, sértődést

szeretne gerjeszteni és szétdobálni a nyáját. (A Sátán ógörög kifejezésének jelentése: szétdobáló.) Látni kell, hogy az Isten népét is esendő, gyarló emberek alkotják. Követünk el hibákat (nem is keveset) és ha erre „valaki” (ti. az ördög) ráerősít, a félreértésekből, mulasztásokból, a hirtelen, meggondolatlanul kimondott szavakból már ki is kerekedett egy konfliktus. Nagy szomorúság látni, amikor félreértés, vélt vagy valós sérelem hatására emberek megsértődve eltávolodnak a gyülekezettől. Szeretettel visszavárjuk ezeket az testvéreket és kérjük a Mindenség Urát, hogy hozza vissza azokat akiknek itt a helyük. Minden ember kapott valamilyen adottságot, képességet, „talentumot” az Istentől, amit arra kellene használnia, hogy azzal szolgáljon mások felé a gyülekezetben. Sokszor ezt a szolgálatot csak az a bizonyos testvér tudja elvégezni, és ha ő nincs köztünk, azzal szegényebb a gyülekezet. A mi Mennyei Atyánk azonban már győzedelmeskedett a gonosz felett, és amit elkezdett közösségünkben, azt folytatja a 2011. évben is.

Végezetül a presbitérium nevében szeretném megköszönni a gyülekezetben végzett szolgálatot minden testvérünknek, aki az Isten iránti hálából kivette a részét a Krisztus testének építéséből, legyen szó akár imádságról, diakóniáról, fizikai vagy lelki munkáról, hitoktatásról, anyagi terhek hordozásáról és még ezernyi más területről, amelyek felsorolására e helyen nincs lehetőség.

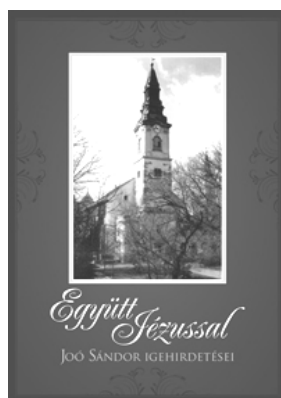
Isten áldása legyen mindannyiunkkal az Úr 2011. évében! ,

Vörös Péter

Könyvajánló

Joó Sándor: Együtt Jézussal

Istennek hála, a Budahegyvidéki Református Egyházközség lelkipásztora, Ajtony Artúr egy újabb Joó Sándor igehirdetés-gyűjteményt állított össze. Az eddig jól bevált módszert követve, ezúttal is egy egyházi év anyaga olvasható, adventtől adventig. Olyan igehirdetések, amelyek eddig nyomtatásban nem jelentek meg. Több ünnepi prédikáció is került a kötetbe. A címlapon Joó Sándor szülővárosa, Kecskemét református templomának látható. Az előszóban annak az idén februárban elhangzott hálaadó istentiszteletnek az anyaga olvasható, melyet Joó Sándor születésének 100. évfordulója al-

kalmából rendeztek a pasaréti református templomban. A múlt század egyik legnagyobb református igehirdetőjének ez már a 18. kötete! Isten áldja meg az olvasókat, hogy hitükben megerősödve forgathassák e könyvet. Ajánljuk mindenkinek, karácsonyi ajándéknak is.

Joó Sándor igehirdetése DVD-n

Az eddig kizárólag hangszalagokon meglévő, 1959. és 1970. között elhangzott 174 prédikáció most egy lemezen hallható, Joó Sándor saját hangján. DVD lejátszására alkalmas számítógépen, valamint DVD- ill. MP3 lejátszón hallgatható meg.

Megrendelhető személyesen vagy telefonon Váczi Gábornál (20/250-14-28).

A könyv ára 900 Ft, a DVD 1000 Ft.

PÁR LÉPÉSEL KÖZELEBB

Nagy Andrással, az Építési Bizottság és az Építő Kövek Alapítvány tagjával beszélgettünk az új templom építéséről

2008-ban a gyülekezeti tagok adományából a Dunaharaszti Református Egyház megvásárolta a jelenlegi templommal szomszédos telket. Következő évben megbízta Schliszka Csaba építésmérnököt a templom építészeti terveinek elkészítésével. Idén márciusban engedélyezési tervdokumentációt nyújtott be a hatóságoknak, és a Presbitérium határozata alapján létrehozta az „Építő Kövek” Alapítványt. Júliusban a bíróság jogerősen bejegyezte az alapítványt. Mára már elkészültek a Gyülekezeti Központ kivitelezési tervei is. Nagy Andrászt kérdeztük a templomépítéssel kapcsolatos fejleményekről.

- A 2009-ben szervezett jótékonyági esten vázolt templomtervezéssel kapcsolatos elképzelésekhez képest milyen változások történtek?

Az eredeti elképzeléshez képest nagyot változott a helyzet. A jótékonyági esten tartott ismertetőn még arról volt szó, hogy az új telken a mostani templom mellé építjük a Gyülekezeti Központot, és alatta az urnatemetőt, de a talajmechanikai vizsgálatok miatt erről le kellett mondani. A tervezőnek az volt a javaslat, hogy a jelenlegi épület részleges bontásával tervezzük újra az épületet, és építsük hozzá a kegyeleti épületet. A változás az eredeti elképzeléshez képest tehát óriási.

Alapvetően a szándékunk az volt, hogy olyan Gyülekezeti Központot hozzunk létre, amely a gyülekezeti élet legkülönbözőbb területeit kiszolgálja. A nagy alapterületű földszintnek van egy előtere, amely fogadja a gyülekezetet. Természetesen a fő hangsúly a templomon van, ami egy földszinti templomtérből és egy karzati részből áll. A földszinti előtérben lenne egy korszerű elrendezésű iratterjesztés. Itt helyezkedne el a Lelkészi Hivatal, a karzaton pedig a Lelkészi Iroda. Itt nyerne teret egy nagyobb tanácsterem vagy gyülekezeti terem, mellette egy teakonyha, amely kiszolgáltatná a szeretetvendégségeket. A karzaton két baba-mama szoba kerül kialakításra, ablakon keresztül látható volna, hogy mi történik a gyülekezeti térben. Az események kihangosítása szinte minden helyiségben megvalósul. A tetőtérben lesz az irattár, két gyerekfoglalkoztató helyiség, és egy nagyobb ifjúsági terem is. Valamint egy szerényebb vendégszoba, önálló vizesblokkal. A tetőtér is vizes blokkokkal lesz ellátva. Az igék, énekek és hirdetések kivetítését a templomtérben és a gyülekezeti térben, valamint az előtérben egy központi stúdióból, számítógépes rendszer segítségével valósítjuk meg az egész területen.

- Hogyan kapcsolódik a kegyeleti épület a Gyülekezeti Központhoz?

A kegyeleti épület önálló épületként épül, mivel a talajmechanikai vizsgálatok azt mutatták, hogy már két méteren fent van a talajvíz. Óriási költséggel és nagy kockázattal lehetne szigetelni a föld alatti urnatemetőt. Az új elképzelés szerint az épületben 380 urna elhelyezésére lesz lehetőség, belső építész által tervezett urnafülkékkel, megfelelő kegyeleti asztallal, rejtett világítással, a kor igényinek megfelelően. Kisebb szertartásokat is lehet ott tartani.

- Ejtsünk pár szót az épület terveiről.

Június 2-án megkaptuk az építési engedélyt, 15 nap után jogerőre emelkedett. Érvényes építési engedéllyel rendelkezünk. Érvényessége öt évre szól, de öt év után is meg lehet hosszabbítani. Az engedélyezési tervek után elkészültek a kivitelezési tervek is.

Elkészültek az építészeti tervek, az épületgépészeti, a statikai valamint az épületvillamossági tervek, figyelembe véve a legkorszerűbb energiatakarékossági lehetőségeket, audio- és videotechnikát énekek és események kivetítésére, az indukciós hallásjavító megoldásokat. Elkészültek és a belsőépítészeti tervek, a biztonságtechnikai és a tűzvédelmi tervek is. Hangsúlyt fektettünk arra, hogy a befogadó létszám lényegesen nagyobb legyen, mint a pillanatnyi, a padok, székek könnyen megközelíthetőek legyenek. Tágas belső térrel rendelkező korszerű templomot terveztünk.

- Hogyan kezdődik el majd az építkezés?

Az építést a jelenlegi épületek részleges bontásával terveztük. Nem áll módunkban egyszerre lebontani az egész területet, hanem csak egy részét bontjuk. A parókia maradna meg, és a régi templom helyén építenénk fel az új templomot. A jelenlegi elképzelés az, hogy szeretnénk megvárni, hogy a becsült összeg leg-

alább 80-90%-a meglegyen. Akkor kezdenék a jelenlegi létesítmény bontását.

- Részt vesznek-e pályázatokon?

Bízunk benne, hogy központi pályázatokon tudunk pályázni, illetve várjuk, hogy leteljen a két év, hogy az adó 1%-át az alapítványra tudják utalni adakozni szándékozó gyülekezeti tagjaink és támogatóink. Megpróbálunk az adománygyűjtésre és az építkezés előkészítésére fókuszálni.

- Mennyi terhet vállalt át a helyi Önkormányzat?

A tervezési költségeket az Önkormányzat teljes egészében átvállalta. Ezúton is köszönjük a képviselő testületnek. A polgármester úr is pozitívan viszonyul a templomépítéshez, több református is van a testületben. Bízunk benne, hogy szívükön viselik a templom építését. A Püspök úr is pozitívan nyilatkozott. Bizakodóak vagyunk.

- Hogyan alakult a kapcsolat a tervezőkkel?

Az építésztervezőnek megadtunk egy építési specifikációt, arról, hogy milyen jellegű templomot szeretnénk, milyen funkciójú helyiségekkel. Gyakorlatilag a kiviteli tervdokumentáció utolsó fázisáig, főleg az építésztervezővel folyamatos volt az Építési Bizottságnak és a lelkésznek a kapcsolata. Hosszú, küzdelmes munka volt, az építész fogékony volt a javaslataink iránt, illetve, amivel szakmailag nem értett egyet, arról meg tudott győzni bennünket. Nagyon jó munkakapcsolat volt. Hitét gyakorló építészről van szó. A team úgy állt össze, hogy a statikus tervező, a talajmechanikai vizsgálatot végző és a tűzvédelmi szakember, az épületvillamossági tervező már korábban együtt dol-

goztak több helyen. Az épületgépész tervező egy baptista testvérünk. Az engedélyezési tervet adományként kaptuk tőle. Kertterv is szerepel a tervdokumentációk között.

- Milyen keresztény jelképeket díszítik a templomot?

Színes üvegből készült ablakokon a négy evangélistát – Máté, Márk, Lukács és János szimbólumát – láthatjuk majd. Az épületen kakas lesz, a régi templom tornyon pedig marad a csillag.

- Mennyi idő alatt épül meg az új templom?

Körülbelül egy, másfél év alatt fel kell építeni, addig a gyülekezeti életet bérelt helyen kell fenntartani. Szeretnénk a feltételeket folyamatosan biztosítani.

- Köszönjük a beszélgetést, Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánunk!

Csáky Gyöngyi

Gondolatok az énekkarról

Többszöri próbálkozás után – Istennek legyen hála – ismét van énekkara gyülekezetünknek! Felkérést kaptam, írjak pár sort arról, ki indította el az énekkari munkát? Meglátásom szerint nemcsak mi, emberek! Isten segítségével indultunk idén nyáron a gyülekezeti táborban, Jászárokszálláson. Nagy örömmel és lelkesedéssel állt össze a kórus. Úgy gondoltuk, hogy az ott tanultakkal a gyülekezetben is szolgálunk.

Az éneklés is SZOLGÁLAT, éneken elmondott hálaadás, fohász, könyörgés: egy szóval imádság. Szívesen vállaltam, hogy pár sorban elmondjam véleményem, mint az énekkar legidősebb tagja.

Személyes élményem, hogy aki másokat gazdagít, akár éneklés által is, maga is felüdül. Az énekkari próbák jó alkalmat kínálnak az idősebbek és a fiatalok találkozására, az együtt éneklés pedig igazi csapatmunka. De ennél sokkal több is: testvéri kapcsolat, egymás megbecsülése. Örömmel bátorítom mindazokat, akiknek az Isten jó hangot adott, szolgáljanak vele! Elkötelezettséget kíván az biztos, de az odaszánt idő kamatostul megtérül. A próbákat szerdánként 18.00 órától és vasárnaponként 8.45 órától tartjuk a gyülekezeti teremben.

Meg kell említenem kórusvezetőnknek, Fazekas Mihályné testvérünknek, maximális szolgálatkészségét, aki teljes odazántsággal és szakmai tudással tanít bennünket. Jó hír, hogy az énekkar-vezetésben nem csupán önmagára támaszkodhat, hanem több felkészült, karvezetésre alkalmas testvérünk segítségét is igénybe veheti. Köszönet érte.

„Soli Deo Gloria!” énekeljük és mondjuk: „Egyedül Istené az dicsőség!”

Faragó Tiborné

Felhívás

Gyülekezetünk imaközössége 2011-ben továbbra is szeretettel hívja és várja mindazokat, akik szeretnék közösségünk dolgait havi rendszerességgel, közösségben is imádságban hordozni. Az alkalmakat a gyülekezeti teremben tartjuk 18.30 órai kezdettel. Az imaórák időpontjai: január 10., február 7., március 7., április 11.

Váczi Gábor

Kedves Szülők, Gyerekek!

2010-ben a keresztség szentségében részesült gyermekeink

Március

Kis Olivér Felicián

Április

Lukács Márton

Május

Kovács Milán

Schmelek Dávid Ferenc

Skrlyik Hanna

Június

Sziráki Mátyás

Augusztus

Radics Zétény

Bende Borbála

Balázs Szilárd

Szeptember

Faragó Dávid Gergely

Balogh Ádám Buda

Basa Bence Ádám

Október

Antoska Roland

Kemény Mira Zsófia

Tóth Olivér

Agócs Kristóf

Wágner Krisztián Patrik

Sinkovics Gréta

Decemberi keresztelők

Tar Ferenc

Végh Roland Péter

Kelemen Bertalan

Dominique Thiery Hubert

Veres Noémi

Isten hozta őket közöttünk!

2011-ben ismét megrendezzük ökumenikus imahetünk keretében ökumenikus ját-szónapunkat, melynek lé-nyege, hogy Dunaharaszti mind a négy felekezete szervezi mind a négy felekezet gyermekei részére. Összefogásunknak a következő nevet adtuk: „Csalamádé”. Ennek a nagyszabású rendezvénynek a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola ad helyet évről-évre, melyért nagyon hálásak vagyunk Zsigmond Károly igazgató úrnak. Így többféle programot is meg tudunk valósítani

egyszerre: - foci kupa, akadályverseny, „Négy Érzék Színház”, kézműveskedés, éneklés zenekarral Isten dicsőségére - ezek azok, amiért érdemes eljönni ide. Természetesen mindig van a játszónapnak egy központi témája, melyet a Biblia egyik története alapján választunk ki. 2011. január 22-én a teremtés egyik legnagyobb csodájában, az „Édenkertben” fogunk kalandozni, a zöldségek, gyümölcsök világában, amelyet Isten adott elénk. Megismerkedünk az egészséges és engedelmes életmód fontosságával egy kicsit közelebről, hiszen modernizált világunkban egyre távolabb kerülünk ezektől. Erre szeretnénk invitálni a baptista, evangélikus, katolikus és református családokat, jöjjenek és töltsenek el néhány órát szeretteikkel, hiszen most különösen nagy hangsúlyt szeretnénk arra fektetni, hogy a szülők gyermekekkel együtt végezzék a feladatokat, s együtt örüljenek, együtt küzdjenek mind a sportfeladatokban, mind a „Négy Érzék Színház”-ban, vagy a kézügyességi feladatokban, ezek által is közelebb kerülve egymáshoz és az egészséges, engedelmes életmódhoz.

Időpont: 2011. január 22, szombat, 10 órától 13 óráig
Helyszín: II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola

Kérjük hozzanak magukkal tornacipőt, 1 doboz szőlőlevet, gyümölcsöt

Köszönettel: Református Gyermekmunkás Csoport

2010-ben temették el

Január

Székely István

Sebestyén Lajos

özv.Hubay Barnabásné

Február

Pap Tibor

Tüske István

id.Kovács János

Március

özv.Strott Gyulláné

Tüske Béla

Tapodi András János

Április

özv.Sámuel Józsefné

özv.Budai Józsefné

özv.ruff Istvánné

Takács József

Június

Tréfás Illés Éva

Ortelli László

Horváth Sándorné

Július

Szűcs Dániel

Augusztus

Göbolyös Gábor

Zoltai Lászlóné

Németh Jánosné

özv.Muhar Istvánné

Szeptember

özv.Szarka Károlyné

Árva Béla

özv.Kovács Lajosné

Október

Baracskai Mihályné

Dr.Szentgyörgyi Pál

Kovács Pálné

November

Bakó Károly

Özv. Horváth Józsefné

Isten adjon megbékélést
gyászoló családjaik szívében!

GYÜLEKEZETI NAPTÁR

JANUÁR

- 15.00 Újévi istentisztelet – Taksony
- 16.00 Újévi istentisztelet – Dunaharaszti
- 10.00 Úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
- 18.30 Gyülekezeti imaközösség – Dunaharaszti
- 16.00 Filmklub – Dunaharaszti, Nyelvoktató Ház
- 19.30 Felnőtt konfirmáció 1. – Dunaharaszti
- 17.00 Egyetemes imahét kezdő alkalom – Taksony, Katolikus Templom
- 17-22. 18.00 Egyetemes imahét hétközi alkalmak – változó helyszín
- 10.00 Ökumenikus játszónap – Dunaharaszti, Rákóczi F. Ált. Iskola
- 8.30 Ökumenikus imahét alk. Úrvacsoraoasztás – Taksony
- 17.00 Egyetemes imahét záró alkalom – Dunaharaszti, Baptista kápolna
- 18.00 Munkatársi biblióra – Dunaharaszti
- 19.30 Felnőtt konfirmáció 2. – Dunaharaszti

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Faragó Tibor ny lelkész, Faragó Tiborné, Horváth Csaba, Keményné
Váradai Erzsébet, Nagy András, Váczi Gábor, Vörös Péter – Tördelés, grafika:
Csáky István e-mail: szerkesztoseg@dunaharasztireformatus.hu